

[Hans Hansen (Rørby).]

Ret i, at selve Tanken om en Gældssaneringsydelse stammer fra 1924, fra Ministeriet Neergaard. Det var en ejendommelig Maade, Ministeren trak Forskellen op paa, idet han sagde — saaledes forstod jeg det —, at Venstre vilde udstede Obligationer ogsaa til de smaa Skatteydere, medens den nuværende Regering ikke ønsker at udstede Obligationer til andre end de store Skatteydere. Men der aabner sig dog visse Perspektiver, hvis man viderefører dette Lovforslags Tanke. Hvis de store Skatteydere skal have Obligationer, naar de betaler Skat til Staten, hvorfor skal de smaa saa ikke have det? Det vil være lige saa berettiget, at man udsteder Tilgodehavendebeviser for de smaa Skatteydere som for de store. En Sammenstilling med Venstreregeringen falder absolut ikke ud til Fordel for den nuværende Regering.

Det ærede Medlem Hr. Clausager har Ret i, at det er urimeligt at give Rentetilskud til Betaling af Renten for Prioriteter, som maa anses for at være tabt. Men det fremgaar jo ogsaa af den Forhandling, der er ført her angaaende Akkordordningen, som baade det ærede Medlem Hr. Clausager og den højtærede Finansminister var inde paa, hvorefter Staten skal have udstedt Obligationer for sit Arbejde som Akkordformidler, at Staten her ogsaa faar Ejendomsret i en Prioritet, som er tabt. Jeg ser ikke nogen Væsensforskel her. Det er lige urimeligt, hvad enten man stiller det op paa det ærede Medlem Hr. Clausagers Maade eller paa den højtærede Finansministers Maade. Det er lige urimeligt, enten man giver Tilskud til noget eller tager Obligationer i Værdier, der ikke bestaar. Den eneste Maade, hvorpaa det er muligt at løse dette store Spørgsmaal, er, at man giver Landbruget saadanne Arbejdsvilkaar, at det kan klare sig, men dette opnaas hverken ved det, det ærede Medlem Hr. Clausager stiller op, eller ved den højtærede Finansministers Forslag om at give Tilskud og over en Bank skære Gælden ned, naar vi ikke sikrer os, at Gældsstiftelsen ikke før eller senere naar den samme Højde igen, for saa vil den næste Generation blive akkurat lige saa fattig som den Generation, der sidder med Landejendommene i Dag.

Naar den højtærede Finansminister siger, at Regeringen kan bære, at Retsforbundet vil undlade at stemme, vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at jeg udtrykkeligt i denne Forbindelse sagde, at hvis man ikke kommer bort fra dette, at man udsteder Obligationer til de store Skatte-

ydere og saaledes øger Statens Gæld, saa vil vi sandelig ikke undlade at stemme, men saa vil vi stemme imod Lovforslaget.

Naar vi har undladt at stemme, naar det drejede sig om direkte Skatter i Almindelighed, saa er det, fordi vi, som jeg sagde i Gaar, anser det for Udtryk for en vis Redelighed, at man præsenterer Regningen for de Goder, som Regeringen mener at kunne give Befolkningen gennem Statsforanstaltninger, hvilket jeg mener er at foregøgle Befolkningen noget, som er uopfyldeligt, men jeg mener, som sagt, der er en vis Redelighed i, og at man ikke bør modsætte sig, at Befolkningen faar at se, hvor meget den betaler. Men naar vi er naaet op til en Skatteudgift som den, jeg nævnte i Gaar, hvilket jeg tror den højtærede Finansminister kommer til at lade staa fast, paa 800—900 Mill. Kr., saa bliver det problematisk, hvad de faar. Den ene Trediedel af Befolkningens Indtægter bliver forvaltet af det offentlige, og det er vel en af Forklaringerne paa, at det er, som det er i Øjeblikket, og kan det ikke ændres, nytter det ikke fremdeles at gennemføre Foranstaltninger af den Art, som her er foreslaaet, for saa bliver Arbejdet fremdeles sat i Skammekrogen, og saa bliver det fremdeles Monopolisterne, der faar det afgørende Ord.

Finansministeren (H. P. Hansen):

Jeg var for elskværdig over for det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby), da jeg i min første Tale nævnte, at medens det ærede Medlem Hr. Clausager talte om Skatter paa 800 Mill. Kr., var det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) kun oppe paa 509 Mill. Kr. Nu sluttede det ærede Medlem med at tale om 800—900 Mill. Kr. Jeg synes, det vilde være rigtigt, at det ærede Medlem, naar han taler om disse store Beløb, ligesom det ærede Medlem Hr. Clausager gjorde det, nævner, hvad der er Statsskat, og hvad der er Kommuneskat. Det gjorde det ærede Medlem Hr. Clausager, men det gjorde det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) ikke . . . (Obuf Pedersen: Det gjorde han i Gaar) . . . Ja, det gjorde han i Gaar, men nu kommer der til at staa i Rigsdagstidende, at det ærede Medlem har sagt, at vi har en Skat paa 800—900 Mill. Kr., og da det er Statsskatten, det her drejer sig om, synes jeg, det vilde have været rimeligt, om det ærede Medlem havde betonet, hvad der var Statsskat, og hvad der var Kommuneskat.

Thi selv om det ærede Medlem vil lægge meget Ansvar over paa denne Re-